

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně: **Prefa Brno a.s.**, IČ: 46901078,
se sídlem Brno, Kulkova 4231/10, Židenice, 615 00 Brno,

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**,
se sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 7. 2024, č. j. MPO 121734/23/61100/01000, PID MIPOX04AVHD7,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 7. 2024, č. j. MPO 121734/23/61100/01000, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 7. 2024, č. j. MPO 121734/23/61100/01000, PID MIPOX04AVHD7 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jakož i rozhodnutí jemu předcházejícího. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 14e odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů rozhodnuto o zamítnutí námitek žalobkyně ze dne 30. 8. 2022.
2. Žalovaný je řídicím orgánem operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost 2014-2020. V rámci implementace tohoto operačního programu dne 29. 5. 2015 v souladu se zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“) vyhlásil výzvu I. - inovace (inovační projekt). Rozhodnutím ze dne 3. 2. 2017, č. j. MPO 7839/17/61600/319, (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“) ve znění dodatků číslo 1 a 2, přiznal žalobkyni dotaci ve výši 25 % způsobilých výdajů projektu Inovace Prefa Kuřim, přičemž absolutní částka může činit nejvýše 19 105 870 Kč. Oznámením ze dne 28. 2. 2019, č. j. MPO 19834/19/61100-61150 (dále jen „Opatření 2019“), byla žalobkyně vyrozuměna o tom, že výdaje, které uvedla v žádosti o platbu, byly zkráceny o částku ve výši 1 617 911,43 Kč.
3. Žalobkyně podala proti oznámení rozhodnutí o krácení dotace námitky, o nichž rozhodl žalovaný tak, že námitkám nevyhověl a opatření potvrdil (dále jen „Rozhodnutí 2019“). Rozhodnutí 2019 a Opatření 2019 byla zrušena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 29. 3. 2022, č. j. 8 A 129/2019-81, kdy v bodě 54 městský soud uvedl, že *„[Žalovaný se dále nevypořádal se všemi námitkami žalobce, pokud se nezabýval tím, z jakého důvodu správní orgán postupoval jinak (v rozporu) s předchozím ujištěním projektového manažera, na základě něhož mohl nabýt dojmu, že z jeho strany došlo ke splnění všech podmínek a povinností souvisejících s poskytnutím dotace.“*
4. Žalovaný vydal nové opatření ze dne 10. 8. 2022, č. j. MPO 19834/19/61100/61150 (dále jen „Opatření 2022“), proti němuž žalobkyně podala námitky. Následně vydal žalovaný rozhodnutí ze dne 16. 11. 2022, č. j. MPO 89100/22/61100/01000 (dále jen „Rozhodnutí 2022“), kterým nevyhověl zmíněným námitkám žalobkyně proti Opatření 2022. Rozhodnutí 2022 bylo napadeno u zdejšího soudu, který opakovaně postup žalovaného neaproboval a Rozhodnutí 2022 zrušil rozsudkem ze dne 27. 11. 2023, č. j. 9 A 10/2023-27. Žalovaný po tomto zrušujícím rozsudku městského soudu vydal napadené rozhodnutí, kterým opět nevyhověl námitkám žalobkyně. Napadené rozhodnutí je předmětem posouzení v tomto řízení.

II.

Obsah žaloby

5. **V první žalobní námitce** žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Žalovaný byl vázán právním názorem rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27.11.2023, č. j. 9 A 10/2023-27. Žalovaný se měl zabývat

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

důvody, proč správní orgán postupoval jinak (v rozporu) s předchozím ujištěním projektového manažera API, na jehož základě mohla žalobkyně nabýt dojmu, že z její strany došlo ke splnění všech podmínek a povinností souvisejících s poskytnutím dotace. Dále měl žalovaný pojednat o veškeré emailové korespondenci mezi žalobkyní a API (nejen manažerem, ale i dalšími pracovníky API), zvážit provedení žalobkyní navržených důkazů včetně těch, které jsou uplatněné v žalobě. Žalovaný se k dalším žalobkyní navrhovaným důkazům v žalobě, tj. výsledkům svědků, v rozporu s právním názorem Městského soudu v Praze uvedeným v rozsudku ze dne 27.11.2023, č. j. 9 A 10/2023-27, v napadeném rozhodnutí nevyjádřil. Žalovaný měl svá zjištění a z toho učiněné závěry pečlivě odůvodnit se zohledněním závěrů nálezu Ústavního soudu ze dne 18. 10. 2023, sp. zn. III. ÚS 1344/23. Žalovaný se nevypořádal se všemi navrhovanými důkazy žalobkyně a nerespektoval právní názor Městského soudu v Praze, když minimálně nezohlednil závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 18.10.2023, sp. zn. III. ÚS 1344/23, který obecně vymezil pravidla pro správní uvážení správního orgánu podle ustanovení § 14e rozpočtových pravidel.

6. **V druhé žalobní námitce** žalobkyně namítá nesprávné posouzení otázky, zda žalobkyně porušila své povinnosti v rámci procesu získání dotace, jež předcházelo krácení dotace. Žalovaný uvádí, že dotaci krátil, protože žalobkyně (příjemce dotace) z vlastního rozhodnutí či opomenutí čerpala více prostředků, nežli na které měla nárok podle rozhodnutí o poskytnutí dotace, když podala chybně žádost o platbu za první etapu. Žalobkyně namítá, že postupovala v souladu s požadavky žalovaného, resp. manažera API.
7. Žalobkyně spatřuje problém ve způsobu zadávání údajů do systému MS2014+. Žalobkyně buď mohla zadat do systému způsobilé výdaje zmenšené na částku odpovídající položce v rozpočtu projektu (dále jen „první možnost“) anebo mohla zadat celkové výdaje, byť přesahují částku položky v rozpočtu projektu, přičemž následně měl manažer API provést redukci těchto způsobilých výdajů na požadovanou částku odpovídající položce v rozpočtu (dále jen „druhá možnost“). Systém MS2014+ nedovoluje snížení celkové částky způsobilých výdajů a provede jen součet. Žalobkyně na základě pokynu manažera API paní Ing. A. Š. zvolila druhou možnost. Žalobkyni nepřísluší při žádosti o dotaci polemizovat s výslovnými pokyny manažera API. Taková žádost by nemohla být přijata a postoupena k vyřízení žalovanému. Požadování odpovědnosti žalobkyně za pochybení žalovaného je v rozporu s principy dobré správy. Jednání žalovaného a API naplňuje všechny znaky nesprávného úředního postupu. Žalobkyně odmítá, že by měla nést odpovědnost za správnost formálního postupu doložení potřebných skutečností (zde způsobilých výdajů), který stanoví žalovaný, resp. API. Pokyny ze strany API, resp. žalovaného, nebyly pouze nezávazného či doporučujícího charakteru. Jednalo se o jasné pokyny, bez jejichž splnění nemohlo dojít k přiznání, resp. vyplacení dotace.
8. Před podáním žádosti o platbu probíhala komunikace prostřednictvím poradenské telefonické linky API i s pověřeným manažerem API. Žalobkyně jednak vycházela z pokynů manažera API před podáním, jednak z následných pokynů po podání žádosti (opakované podávání žádosti). Před finálním podáním žádosti byla žádost žalobkyni několikrát ze strany API vrácena k opravě a přepracování. Žalobkyně opakovaně vyhověla požadavkům na opravy žádosti. Žalobkyně musela doložit veškeré vynaložené výdaje, aby byla schopna prokázat ukončení projektu (dokončení stavby). API požadovala po žalobkyni uvedení všech vynaložených výdajů, aniž by tyto výdaje následně redukovala a v této podobě zaslala dále žalovanému. V té době rovněž neměla API informaci, podle čeho se bude posuzovat procentní podíl z projektu (jestli podle jednotlivých etap, celého projektu, uznatelných

nákladů apod.). Písemná diskuze o žádosti o platbu předem byla nemožná, protože systém neumožňoval manažerovi API nahlédnout do rozpracované žádosti o platbu.

9. Žalovaný si protirečí, když uvádí, že žalobkyně nedoložila pravdivost svých tvrzení týkajících se instrukcí manažera API, ale zároveň nepovažuje stanovisko API za nezbytné a nevyjadřuje se k návrhům na výslech svědků. Tedy žalovaný se v napadeném rozhodnutí k navrhovaným důkazům v podobě výslechů svědků v rozporu s právním názorem Městského soudu v Praze uvedeným v předchozím rozsudku, č.j. 9 A 10/2023-27, nevyjádřil. Žalobkyně navrhuje výslechy následujících svědků: pan Ing. P. S., pan Ing. J. H. a paní Ing. A. Š.
10. Zadávání způsobilých výdajů v plné výši se provádělo zcela běžně. Depeše z jiného projektu č. CZ.01.1.02/0.0/0.0/15_018/0005047 Prefa Aplikace dokládá, že projektový manažer následně provádí krácení způsobilých výdajů. E-mailová komunikace s API ze dne 19. 3. 2019 dokládá, že podle API: *„Oba způsoby jsou tedy možné a nejsou v rozporu se žádnými pravidly.“* Podle žalobkyně se jedná o potvrzení správnosti jejího postupu, přičemž neporušila své povinnosti v rámci procesu získání dotace, jež předcházela neoprávněnému krácení dotace ze strany žalovaného. Závěrem žalobkyně obdržela potvrzení ze strany manažera API ze dne 3. 8. 2017, že: *„Žádost o platbu je nyní v pořádku a není potřeba dalších oprav.“* Pokud tedy žalovaný krátil dotaci žalobkyni z důvodu údajného porušení povinností žalobkyně, jednal v rozporu se zákonem, a to zejména s § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel, jelikož se žalobkyně nedopustila žádného porušení tohoto ustanovení.
11. Depeše ze strany agentury ze dne 11. 7. 2017 a 27. 7. 2019 dokládá, že manažer API předkládá žádost o platbu ke 2. stupni (žalovanému) až tehdy, když jsou vypořádány všechna doplnění a opravy žalobkyně. Obě depeše ze dne 3. 8. 2017 potvrzují, že zpracovaná žádost o platbu je v pořádku. Depeši ze dne 26. 9. 2017 bylo oznámeno schválení žádosti o platbu žalovaným. Příložené depeše dokládají, že ze strany agentury byly požadovány opravy veškerých formálních a věcných náležitostí, ale o snížení způsobilých výdajů z důvodů překročení nebyla zmínka. Depeše ze systému upozorňovaly na nutnost oprav a následky jejich neprovedení. Za této situace není možné požadovat, aby bylo postupováno jinak než v souladu s pokyny API.
12. Z formuláře ze systému MS2014+ ze dne 10.8.2017 (str. 6 - D. Požadavek na proplacení (refundace) plyne, že uplatněné způsobilé výdaje byly manažerem API zkráceny podle domluvy. V následné části formuláře (str. 7-8 - E. Zprostředkující subjekt/Řídící orgán) je uvedeno (body č. 3, 5, 7, 10, 15, 16), že nedošlo k porušení právních předpisů. Formulář ze dne 18. 8. 2017 potvrzuje rovněž krácení výdajů a žádný rozpor s přepisy. Toto byl stav žádosti před zasláním žalovanému. Z dalšího formuláře ze dne 20. 9. 2017 plyne, že žalovanému byly ze strany API odeslány „nezkrácené“ způsobilé výdaje (mimo menší krácení u jednoho stroje). Následný formulář ze dne 26. 9. 2017 obsahuje opět „nezkrácené“ způsobilé výdaje. Žádost obsažená v tomto formuláři je schválena ze strany žalovaného („Kontrolu schválil: M. F., 26. 9. 2017, vedoucí oddělení, Oddělení autorizace plateb“ - str. 10 formuláře). Ve všech zmíněných formulářích (část E – Kontrolní list) je zopakováno, že nedošlo k porušení právních předpisů.
13. Žalobkyně byla ze strany API několikrát ujištěna, že vrátila-li část vyplacené dotace, postupovala správně, přičemž se pouze jedná o formální závadu systému MS 2014+, který nedokáže tuto „vratku“ zpracovat. Rovněž byla ujištěna o správnosti postupu, když v rámci druhé žádosti o platbu požadovala celou nárokovanou částku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

14. **Ve třetí žalobní námitce** žalobkyně namítá nesprávnou interpretaci ustanovení a použití nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. 12. 2013 (dále jen „Nařízení 1303/2013“), a to zejména pojmu „nesrovnalost“ podle čl. 2 bodu 36) Nařízení 1303/2013. Nesrovnalostí ve smyslu Nařízení 1303/2013 je jakékoli porušení ustanovení unijního nebo vnitrostátního právního předpisu týkajícího se jeho uplatňování, které vyplývá z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu zapojeného do provádění fondů ESI, a v jehož důsledku je nebo by mohl být poškozen rozpočet Unie tím, že by byl z rozpočtu Unie uhrazen neoprávněný výdaj. Žalobkyně se nedopustila porušení unijního či vnitrostátního práva a opakuje, že se nemohla odchýlit od pokynů manažera API. Jedná-li se o nesrovnalost, pak ta nastala na úrovni API, resp. žalovaného. Užití Nařízení 1303/2013 a pojmu nesrovnalost započalo až v době po vydání prvního opatření žalovaného, kterým krátil předmětnou dotaci, a to zřejmě na základě interních metodických pokynů. Takový postup žalovaného je retroaktivní. V době podání žádosti o podporu, vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace či podání žádosti o platbu se tento postup neaplikoval. Rovněž se mohl žalovaný dopustit nerovného zacházení s jednotlivými žadateli o dotace.
15. **Ve čtvrté žalobní námitce** žalobkyně namítá porušení základních zásad správního práva, kdy žalovaný porušil zásadu legitimního očekávání žalobkyně, že při splnění všech povinností mu vznikne na základě vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace subjektivní právo na poskytnutí podpory.
16. Žalobkyně na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 3. 2. 2017 č. j. MPO 7839/17/61600/319 podala dne 26. 6. 2017 žádost o platbu za první etapu, přičemž se jí dostalo dne 3. 8. 2017 výslovného utvrzení žalovaného, resp. manažera API, že je žádost v pořádku. Podle žalobkyně se toto ujištění nemůže týkat pouze doložení faktur, když v samé větě jí bylo řečeno, že *„není potřeba dalších oprav“*. Žalobkyně dne 20. 4. 2018 dostala od manažera API informaci, že má nárok na proplacení celé výše dotace podle Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalobkyně tuto informaci považuje za jasné a konkrétní ujištění, nikoliv pouze za názor manažera API, a dne 18. 10. 2018 podala žádost o platbu za druhou etapu.
17. Z judikatury Soudního dvora plyne, že předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v obdobných případech poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu (pokyny manažera API), která mohou vzbudit legitimní očekávání (žádost je v pořádku) u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy (viz např. rozsudek Soudního dvora ze dne 25. 3. 2010, *Sviluppo Italia Basilicata*). Žalobkyně dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 Afs 86/2017.
18. Žalobkyně byla vzhledem ke všem okolnostem v dobré víře, že postupuje správně, když spoléhala na poučovací povinnost ze strany API, resp. žalovaného, v souladu s ustanovením § 4 odst. 2 správního řádu. Bylo by v rozporu s principy dobré správy, kdyby žalobkyně postupovala na základě výslovných pokynů manažera API („posvěcených“ žalovaným), od nichž se nemohla odchýlit, a přesto by měla nést odpovědnost za jakékoli pochybení.

III.

Vyjádření žalovaného

19. **K první žalobní námitce** žalovaný uvádí, že podle žalobkyně nezohlednil žalovaný v napadeném rozhodnutí závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 18. 10. 2023, sp. zn. III. ÚS

134/23, a nevypořádal se se všemi navrhovanými důkazy, včetně výsledku svědků. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že by mu rozsudek č.j. 9 A 10/2023-27 ze dne 27.11.2023 přímo uložil vypořádat se s konkrétně formulovanými námitkami. Rozsudek městského soudu byl především o tom, že žalovaný nezjistil skutkový stav bez důvodných pochybností. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval emailovou korespondencí, porovnal ji se Statutem API a vše zhodnotil ve vztahu k tvrzenému legitimnímu očekávání žalobkyně. Žalovaný dále uvádí, že výslech svědků a opatření stanoviska API nejsou nezbytné ke zjištění stavu věci, protože role projektového manažera a API je dána Statutem API. Odkaz městského soudu na nálezy Ústavního soudu nestanovil povinnost žalovaného výslovně odkazovat na tento nálezy v napadeném rozhodnutí, ale pouze vzít tento nálezy v úvahu při formulování svých závěrů, což žalovaný učinil. Žalovaný postupoval v souladu s tím, co mu uložil městský soud v předcházejícím řízení. Tato žalobní námitka je podle žalovaného nedůvodná.

20. **K druhé žalobní námitce** žalovaný uvádí, že jádrem sporu nejsou pokyny manažera API, ale způsobilé výdaje projektu, na které lze dotaci proplatit. Žalovaný přistoupil ke krácení dotace z důvodu nárokování částky překračující způsobilé výdaje projektu dle schváleného rozpočtu. Rozpočet je uveden v článku X. Rozhodnutí o poskytnutí dotace a stanovuje maximální částku, která nemůže být překročena. Pravidla pro žadatele a příjemce dotace z Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost 2014-2020 (dále jen „operační program 2014-2020“), která jsou součástí Rozhodnutí o poskytnutí dotace, uvádějí, že příjemce žádá o proplacení částky, která nepřesahuje výši podpory uvedenou v Právním aktu o poskytnutí dotace. Pokud by se žalobkyně touto zásadou řídila, nedopustila by se neoprávněného čerpání dotace. Následná komunikace mezi API a žalobkyní prokazuje, že žalovaný se snažil maximálně vyjít vstříc a hledal způsob, jak pochybení nepostihnout krácením. Žalovaný zdůrazňuje, že odpovědnost za správnost údajů v žádosti o platbu je na příjemci dotace, nikoli na poskytovateli. Žalobkyně nemusela nárokovat výdaje v částce vyšší, než kolik jí bylo přiznáno v rámci rozpočtových položek. Žalovaný se k žádosti o platbu vyjadřoval *ex post*, nikoli *ex ante*, a pokud měla žalobkyně pochybnosti, mohla se na způsob dokládání výdajů zeptat, což neučinila. Tato žalobní námitka je podle žalovaného nedůvodná.
21. **Ke třetí žalobní námitce** žalovaný uvádí, že podle čl. 2 bodu 36) Nařízení 1303/2013 je „nesrovnalostí“ jakékoli porušení ustanovení unijního nebo vnitrostátního právního předpisu týkajícího se jeho uplatňování, které vyplývá z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu zapojeného do provádění fondů ESI, a v důsledku jehož je nebo by mohl být poškozen rozpočet Unie tím, že by byl z rozpočtu Unie uhrazen neoprávněný výdaj. Žalobkyně čerpala více prostředků v rozpočtové položce 1.1.1.1.2 Stavby, než na které měla podle rozhodnutí o poskytnutí dotace nárok, čímž došlo k tomu, že z rozpočtu Unie mohl být hrazen neoprávněný výdaj. Bod 64 úvodních ustanovení Nařízení 1303/2013 dále deklaruje, že neoprávněně vyplacené částky by měly být vráceny a měly by podléhat postupům pro případy nesrovnalostí.
22. Žalovaný odmítá tvrzení žalobkyně o retroaktivním postupu, protože Nařízení 1303/2013 je primárním zdrojem evropského práva a je přímo použitelné po celý operační program 2014-2020. Žalovaný má povinnost toto nařízení používat, proto si není vědom jakéhokoli svého retroaktivního postupu a tvrzení žalobkyně považuje za spekulaci.

23. K otázce nerovného zacházení se žalovaný nemůže vyjádřit, protože žalobkyně nijak neupřesňuje, kdy se údajného nerovného přístupu měl žalovaný dopustit a ve vztahu k jakému příjemci (příjemcům).
24. Žalovaný musel přistupovat k takto vyplacené podpoře jako k nesrovnalosti, a tím, že tato částka byla žalovanému vrácena, se stala tzv. v rámci projektu „nedisponibilní“, tedy v rámci projektu znovu nepoužitelnou (podle článku 143 odst. 4 Nařízení 1303/2013). Žalobkyni ji nebylo možné znovu vyplatit a počítala se i nadále do celkově uplatněných výdajů. Tato žalobní námitka je podle žalovaného nedůvodná.
25. **Ke čtvrté žalobní námitce** žalovaný uvádí, že podle žalobkyně porušil zásadu legitimního očekávání, tedy že při splnění všech povinností jí vznikne na základě vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace subjektivní právo na vyplacení dotace. Tento žalobní bod je založen na presumpci, že se žalobkyně nedopustila žádného pochybení. Žalovaný uvádí, že žalobkyně podala žádost o platbu za 1. etapu na částku vyšší, než jí byla v maximální výši vyměřena Rozhodnutím o poskytnutí dotace pro danou rozpočtovou položku (konkrétně v rozpočtové položce 1.1.1.1.2 Stavby). Žalovaný odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která potvrzuje, že porušení podmínek dotace je neoprávněným použitím finančních prostředků. Legitimní očekávání nemohla mít, zejména s ohledem na to, že sama podala žádost o platbu v rozporu s Rozhodnutím o poskytnutí dotace. Zásady legitimního očekávání se nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil porušení platné právní úpravy. Podle Nejvyššího správního soudu samotná skutečnost, že žalovaný přistoupil k vyplacení dotace, bez dalšího neznamená, že příjemce dotace splnil všechny dotační podmínky. V praxi se může stát, že nesoulad s dotačními podmínkami je zjištěn teprve *ex post*, na což rozpočtová pravidla pamatují zejména v § 14f a § 15. A právě i v případě žalobkyně byl uplatněn postup dle § 14f rozpočtových pravidel.
26. K Dodatku č. 1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace žalovaný uvádí, že tímto Dodatkem byla sice z Rozhodnutí o poskytnutí dotace odstraněna tabulka obsahující rozdělení způsobilých výdajů do jednotlivých etap, nicméně celkové způsobilé výdaje projektu včetně rozdělení do rozpočtových položek Dodatek neměnil. Tato žalobní námitka je podle žalovaného nedůvodná.

IV.

Posouzení žaloby

27. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili (souhlas byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
28. Městský soud předně uvádí, že v nyní projednávané věci rozhoduje o přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného již potřetí, poprvé v rozhodnutí ze dne 29. 3. 2022, č. j. 8 A 129/2019-81, podruhé v rozhodnutí ze dne 27. 11. 2023, č. j. 9 A 10/2023-27. Důvodem pro zrušení

předchozího rozhodnutí žalovaného (i opatření) tak byl opakovaný postup žalovaného v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), podle kterého „[v] odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.“

29. Městský soud v rozhodnutí ze dne 27. 11. 2023, č. j. 9 A 10/2023-27, v bodě 37 uvedl, že „žalovaný podrobně a úplně pojedná o veškeré e-mailové korespondenci mezi žalobcem a API (nejen manažerem, ale i dalšími pracovníky API), **zváží provedení žalobcem navržených důkazů, včetně těch, které žalobce uplatnil v žalobě, a svá zjištění a z toho učiněné závěry pečlivě odůvodní.** Zohlední i závěry vyplývající ze shora citovaného nálezu Ústavního soudu, který, byť ve skutkové jiné věci, obecně vymezil pravidla pro správní uvážení správního orgánu podle ustanovení § 14e rozpočtových pravidel a vyjádřil se i k zásadě legitimního očekávání“ (zvýraznění doplněno městským soudem). Žalovaný byl přitom dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který městský soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil.
30. Nerespektování právního názoru soudu je samo o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost. Z právní věty rozsudku NSS ze dne: 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002–25, vyplývá, že „[s]právní orgán je při novém rozhodování po zrušení původního rozhodnutí vázán právním názorem, který byl vysloven jako důvod kasace (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Je proto povinen nové rozhodnutí řádně odůvodnit. Nestací, uvede-li správní orgán důvody rozhodnutí až ve svém vyjádření k žalobě.“
31. „Vázanost právním názorem vyjádřeným ve zrušovacím rozsudku soudu, eventuálně rozsudku vyslovujícím nicotnost, vyplývá ze smyslu kasace v právním řádu. Pakliže by tomu tak nebylo, kasační pravomoc správních soudů by neměla rozumný smysl a musela by být nahrazena pravomocí apelační. Poté, co krajský soud rozhodnutí zruší, může se správní orgán bránit kasační stížností, považuje-li rozhodnutí soudu za nezákonné. Pokud však správní orgán kasační stížnost nepodá, nemůže se závazným právním názorem jakkoliv polemizovat a naopak se jím musí řídit (kromě limitů naznačených níže).“ (In: KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-3-18]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.).
32. Městský soud tak v první řadě přezkoumal, zda žalovaný této povinnosti v požadovaném rozsahu dostal či nikoliv.
33. Klíčová žalobní námitka spočívá v tvrzení, že žalobkyně postupovala v souladu s požadavky žalovaného, resp. manažera API, a tedy se nemohla odchýlit od jejich pokynů. Pro posouzení této žalobní námitky městským soudem je zapotřebí dostatečné zjištění skutkového stavu. Žalobkyně pro tyto účely navrhla důkazy v podobě opatření stanoviska API a výslechů svědků (zaměstnanců žalobkyně i API, se kterými bylo komunikováno). Žalovaný byl vázán právním názorem městského soudu, podle kterého měl zvážit provedení žalobkyní navržených důkazů, včetně těch, které žalobkyně uplatnila v žalobě, a svá zjištění a z toho učiněné závěry pečlivě odůvodnit. Z právní věty rozsudku NSS ze dne 23. 9. 2004, č. j. 5 A 110/2002-255, vyplývá, že „[n]erespektoval-li správní orgán právní názor soudu, podle něhož ze

skutkového stavu – jak byl ve správním řízení zjištěn – nevyplývalo, že by se účastník správního řízení dopustil vytýkaného jednání, a bez doplnění dokazování se v nově vydaném rozhodnutí omezil toliko na polemiku s názorem soudu, je takové rozhodnutí nezákonné (§ 78 odst. 1 a 5 s. ř. s.).“

34. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že „[k] námitkám příjemce dotace souvisejícím s tvrzením, že byl projektovým manažerem API instruován k zadání veškerých výdajů (včetně těch, které přesahovaly schválenou výši rozpočtové položky 1.1.1.2 Stavby) do ŽoPI za první etapu Projektu, poskytovatel dotace uvádí, že toto tvrzení příjemce dotace odmítá. Příjemce dotace žádným způsobem nedoložil pravdivost tohoto tvrzení. Veškerá komunikace mezi příjemcem dotace a pracovníky API v této záležitosti je datována až po dni 31. 7. 2017, tedy po dni podání první ŽoPl. Jedná se tedy o komunikaci probíhající ex post, vedenou snahou vyjít příjemci dotace vstříc a vyřešit jeho pochybení způsobem, ve kterém by nebyla částka dotace krácena, a to v rámci ŽoPI za druhou etapu Projektu.“
35. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí okrajově zmiňuje neopatření stanoviska API, kdy uvádí, že „[p]říjemce dotace navrhuje opatřit jako důkaz stanovisko API, avšak poskytovatel uvádí, že tento důkaz není nezbytný ke zjištění stavu věci. K nesprávnému postupu spočívajícím v chybném požadování vyššího objemu výdajů Projektu, než jaký byl schválen v rozpočtu Projektu uvedeném v RoPD, dospěl příjemce dotace sám a sám za něj také nese odpovědnost, a to bez ohledu na to, že PM API chybně nárokovanou výši výdajů v ŽoPI za první etapu Projektu nezkrátil.“
36. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že „[r]ozsudek soudu byl především o tom, že žalovaný nezjistil skutkový stav, o němž by nebyly důvodné pochybnosti. Soud přitom uvedl, čím se žalovaný v rozhodnutí ministra 2 nezabýval (a zabývat měl); šlo zejména o nedostatečné zabývání se důvody odlišného postupu žalovaného od předchozího ujištění manažera API, o ujištění API prostřednictvím jeho pokynů k žádosti o platbu, o okolnostech vyplývajících z emailové korespondence.“
37. Městský soud konstatuje, že v napadeném rozhodnutí zcela absentuje jakákoliv úvaha o provedení či neprovedení žalobkyní navržených důkazů v podobě výsledku svědků. Úvahy žalovaného v napadeném rozhodnutí zcela opomíjejí skutečnost, že byl žalovaný zároveň povinen zvážit provedení žalobkyní navržených důkazů, včetně těch, které žalobkyně uplatnila v žalobě, a svá zjištění a z toho učiněné závěry pečlivě odůvodnit v napadeném rozhodnutí. Tato povinnost se vztahuje na žalobkyní navržené důkazy včetně výsledku svědků. Skutečnost, že v napadeném rozhodnutí tak zcela absentuje jakákoliv odůvodněná úvaha o provedení či neprovedení žalobkyní navržených důkazů, zejména v podobě výsledku svědků, je v rozporu se závazným právním názorem městského soudu, kterým byl žalovaný vázán. Nemohl-li žalovaný provádět důkazy, zejména výsledkem svědků, pak měl i tuto skutečnost v napadeném rozhodnutí výslovně zmínit a pečlivě odůvodnit.
38. Městský soud v posuzované věci souhlasí s žalobkyní v tom, že žalovaný si protiřečí, když na jedné straně uvádí, že tvrzení žalobkyně odmítá, protože žádným způsobem nedoložila pravdivost jejích tvrzení, ale na druhé straně zcela opominul uvést v napadeném rozhodnutí odůvodněnou úvahu o provedení či neprovedení žalobkyní navržených důkazů v podobě výsledku svědků, kteří by potenciálně mohli dosvědčit toto žalobkynino rozporované tvrzení. Žalovaný se tak nijak nevypořádal s argumentem žalobkyně, že písemná diskuse o žádosti o platbu předem byla nemožná, systém neumožňoval manažerovi API nahlédnout do rozpracované žádosti, přičemž podle žalobkyně před podáním žádosti probíhala častá

komunikace prostřednictvím poradenské telefonické linky API, a i s pověřeným manažerem API.

39. Městský soud nemůže potvrdit napadené rozhodnutí žalovaného za okolností, kdy byl žalovaný vázán právním názorem městského soudu, podle kterého měl žalovaný povinnost zvážit provedení žalobkyní navržených důkazů, včetně těch, které žalobkyně uplatnila v žalobě, a svá zjištění a z toho učiněné závěry pečlivě odůvodnit, přičemž žalovaný vázán tímto prvním názorem v dalším řízení zcela opominul uvést jakoukoli úvahu o provedení či neprovedení jednotlivých svědeckých výpovědí navržených žalobkyní. Podle relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu zároveň nestačí, uvede-li správní orgán důvody rozhodnutí až ve svém vyjádření k žalobě. Žalovaný tak měl v napadeném rozhodnutí povinnost se výslovně vyjádřit k navrženým výsledkům svědků žalobkyně a odůvodnit své vypořádání se s těmito navrženými důkazy, např. zda jsou či nejsou navržené svědecké výpovědi relevantní k posuzované věci, následně měl posoudit, co z jejich výpovědí vyplývá či nevyplývá, dále bylo možné posouzení důvěryhodnosti svědeckých výpovědí, nebo mohl žalovaný v krajním případě uvést a odůvodnit z jakých důvodů konkrétní výslech navrženého svědka neprovede. Bez uvedeného nemůže napadené rozhodnutí obstát.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. Soud proto žalobou napadené rozhodnutí postupem podle ustanovení § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. pro procesní vadu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem soudu, který soud v nynějším zrušujícím rozsudku vyslovil (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a bude se v souladu s předchozím právním názorem zrušujícího rozsudku zabývat důvody, proč správní orgán postupoval jinak (v rozporu) s předchozím ujištěním projektového manažera API, na jehož základě mohla žalobkyně nabýt dojmu, že z jeho strany došlo ke splnění všech podmínek a povinností souvisejících s poskytnutím dotace. Přitom žalovaný nad rámec podrobného a úplného pojednání o veškeré e-mailové korespondenci mezi žalobkyní a API (nejen manažerem, ale i dalšími pracovníky API) zváží provedení žalobkyní navržených důkazů, včetně těch, které žalobkyně uplatnila v žalobě, zejména provedení výsledku žalobkyní navržených svědků, a svá zjištění a z toho učiněné závěry precizně a přesvědčivě odůvodní. Žalovaný taktéž zohlední i závěry vyplývající z nálezů Ústavního soudu ze dne 18. 10. 2023, sp. zn. III. ÚS 1344/23, který obecně vymezil pravidla pro správní uvážení správního orgánu podle ustanovení § 14e rozpočtových pravidel a vyjádřil se i k zásadě legitimního očekávání. Soud si je vědom skutkových odlišností věci v řízení před Ústavním soudem, má však za to, že v obecných rysech lze stanovisko Ústavního soudu užít i v nyní projednávané věci.
41. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci plně procesně úspěšná, soud jí proto přiznal právo na náhradu nákladů v řízení, které jsou v tomto případě tvořeny náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. březen 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.